

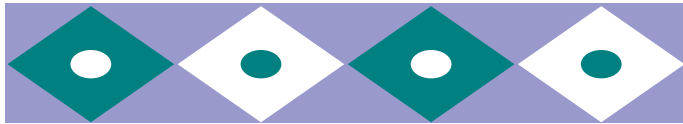
Barcsay Firka 2018. január, farsang és a közelgő tavasz

4. évfolyam

Barcsay Jenő Általános Iskola

2000 Szentendre, Kálvária út 18.

barcsayfirka@gmail.com

A tartalomból:

Hetedikig	3
A velencei karnevál	4
A hogy mi farsangoltunk	5
Fánk készítése háziasan	6
Barcsay-napi mozaikok	7-8
Végre itt a tél!	9-10
A láthatatlan kiállítás	11
Színek	12
Írj mesét!	13
Szele Viktória Angelika és az angyal	13-14
Suliröpi	15
Levél a barátságról	16

Az ünnep minden embernek mást jelent. Van, aki annak tekint minden jeles napot.

Akadnak olyanok, akik csak a karácsonyt és a húsvétot.

Nálunk a Barcsay-nap fontos esemény, valódi ünnep. Ez a nap az alkotásról szól. Nem árulok el nagy titkot, ha azt mondom, hogy az újságunkban is lesz néhány ezzel kapcsolatos cikk.

Ezen kívül a farsang is ünnep, legalábbis nálunk. És nálatok?

Belső Bori

Hetedikig

Téli játék, mi most jó!
Képedbe egy hógolyó!
Ho ho ho hó télapó,
Régen kimúlt ő: ó, ó hó.

Itt van már a szép tavasz,
Az orrocskám még havas.
Letörlöm egy zsepivel,
Hogy a cica vigye el!

Lassan lesznek virágok,
Egyet talán kirántok.
Nárcisz lesz vagy tulipán?
A nőknek ez dukál!

Húsvétkor jön a nyuszi,
Ki elhiszi az tuti.
Ajándék és locsolás,
Jutalmad a kék tojás.

Utána jön a szép nyár,
Amit minden gyerek vár.
Tengerpartra menni jó,
Főleg, ha van egy hajó.

A nyárnak vége van már,
amit sok gyerek nem vár.
A nyártól búcsú vár,
az iskola kaput tár.

A velencei karnevál

Hamvazószerda előtt két héttel kezdődik, és húshagyó keddig tart a farsangi időszak. Ilyenkor jelmezt ölthetünk és karneválokra utazhatunk.

Az egyik leghíresebb karnevál a velencei.

A vízen ebédelnek és vacsoráznak az emberek. A hagyomány szerint aki „redentore hajnalán” az Adria vizével vet magára keresztet, az egész évre mentesül a betegségektől. Velencében a Szent Márk téren rendezik meg a felvonulást. A forgatagot az angyal alászállása nyitotta meg a 16. század óta. Egy ismeretlen vendég ereszkedett az égből a közönség közé. Az idén egy 19 éves lány volt az angyal.

Régen a nők dobálhatták tojással az álarcosokat, és az álarcosok pedig beronthattak a házakba. Amikor a felvonulás elért a Szent Márk térhez, akkor egy ökröt lefejeztek.

Gyakran visszaéltek az álarcosok azzal, hogy nem ismerték fel őket. Ezért szigorú rendeleteket hoztak: nem lehet például gyakorolni a tojásjátékot, de rendelkeztek arról is, hogy az álarcot nem lehet a fegyverrel együtt viselni, illetve az álarcosok nem léphetnek be a templomba.

Egy 1790-es leírás szerint így nézett ki a velencei jelmez:
„A maschera-öltözék néha szürke, de leggyakrabban – szinte mindig – fekete velencei köpenyből áll: a köpeny selyemből van. A fejre fátyolból és fekete csipkéből egy kicsi kámzsát tesznek, ennek bauta a neve. Az arc többi részét fehérre festett álarc takarja, ezt voltónak hívják, ami elfedi az arcot, de a száját szabadon hagyja. Az egészet a kalap tartja, amelyet fehér tollbokréta díszít.”

...és ahogy mi farsangoltunk

Az osztállyal elmentünk a V8-ba wellnessezni. Miután visszaértünk, a gyerekek felöltöztek jelmezeikbe és bemutatkoztak. Ezután ettünk, ittunk és diszkóztunk. Mikor bezárták az iskolát, elmentünk a sötét folyosókon elrejtett kincseket keresni. Mindenki megtalálta a sajátját és megint táncoltunk. Azután bátorság próbára indult a csapat. Amikor mindenki visszaért, filmet néztünk. Végül együtt aludtunk az iskolában. Ez volt az eddigi legjobb farsangunk.

Török Gyémánt, Bárány Aisa 4.b

Február 9-én este 5-től 8-ig volt a felsős Sulibuli.

Az egész aula megtelt diákokkal. Az ötödikesek termeiben lehetett filmet nézni, csocsózni, társasjátékozni. A zene többnyire remix volt. Az elmúlt években fények is villogtak, de most valamiért csak sötétben élvezhettük a bulit. Ha megéheztünk, megszomjaztunk az ebédlőben hívogató szendvicsek, frissítő italok vártak.

5-től fél 8-ig lehetett papír szíveket venni és odaadni egymásnak. 7:30-kor minden lány és minden fiú megszámolta, hogy hány szívet kapott. Akik a legtöbbet kapták szívkirálynővé, illetve szívkirállyá válhattak.

A szívkirálynő Katona Eszter, a szívkirály Szabó Noel lett, mindketten a 6.a osztály tanulói. A Közös táncuk után folytatódott a buli.

Nagyon jól éreztük magunkat, mindenki várja már a következő alkalmat.

Belső Bori, Illés Bence 6.b Török Zsófi 6.c

Az osztálybulit tánccserejével kezdtük. Ezt Hoyt Brigitta Iza nyerte meg. Azután játékok következtek. Volt nevetető, számkirály és székfoglaló is. A gyerekeknek Mohácsi Enikő Elisabeth és Filepkó Márton Steve jelmeze tetszett a legjobban. A program végén Döme Orsolya tanító néni és Zöllner Roland tanító bácsi mindenféle süteménnyel és itallal kínálta a résztvevőket.

Varga Szilvi 4.e

2018. február 13-án az osztállyal elmentünk az Elevenparkba, ami a budapesti Reno udvarban található. Négy óráig voltunk ott.

Ahogy beléptünk, rögtön a játékokra koncentráltunk. A legjobb egy vulkán volt, aminek a tetejére fel lehetett mászni. Ettől balra egy levegővel felfújt domb helyezkedett el, amin lehetett ugrálni. Jobbra egy szörnyes ugrálóvár feküdt. És volt még trambulín, minifocipálya, Ice 'n' Go, masszírozó fotel, bárpult, kalandpálya, csocsó, emeletes játszórész és bébirészleg. Találtunk négy darab zsetont és egy százforintost. De sajnos hamar eltelt a négy óra.

Nagyon jó volt ez a nap, sok érdekeset láttunk. Reméljük, hogy a jövő farsang is ilyen fantasztikus lesz.

Szabó Samu 4.d

Fánk készítése háziasan

Hozzávalók:

a tésztához:

- 1kg liszt
- 7dl tej
- 5dkg élesztő
- 15dkg cukor
- 2 tojássárgája
- 15dkg margarin
- fél dl pálinka

Elkészítés:

1dl teje tegyünk 3 teáskanál cukrot, majd langyosítsuk meg, az élesztőt belemorzsoljuk és 10 perc alatt felfuttatjuk. A lisztet szitáld át, ad hozzá az olvasztott vajat, a megkelt élesztőt, a tojás- sárgáját, és a maradék tejet is meglangyosítva. Beletesszünk fél dl pálinkát. Összedolgozzuk, jól megdagasszuk. Akkor jó amikor sima lesz a tészta, és elválnak az edény aljától. Beletesszük egy kelesztőtálba és meglisztezzük. Fél órán át meleg helyen kelesztjük, aztán elővesszük, megkeverjük és visszatesszük kelni még fél órát. Átesszük egy nyújtódeszkára 2 centi vastagra kinyújtjuk, aztán egy bögrével kiszaggatjuk. Egy nagy lábasban forrósíts olajat, helyezd bele a tésztát és mindkét oldalt süsd meg. Ne túl nagy lángon, mert akkor belül nyers maradhat.

Jó étvágyat kívánok hozzá!

A díszítéshez:

- 1 tábla étcsokoládé
- színes cukorkák
- kókusz reszelék

Elkészítés:

A csokit gőz fölött felolvasztjuk, majd rácsurgatjuk a forró fánkra. Ezután, a színes cukorkákkal, vagy a kókusz reszeléssel megszórjuk. Fél órán át hűtjük szobahőmérsékleten.

Turbózzuk fel kicsit a desszertet:

Az oldalt szerkesztette Petkó Panni
5.b

Barcsay-napi mozaikok

A mi osztályunk a Barcsay-napon a Skanzenban járt. Egy templomot látogattunk meg, ahol megcsodáltuk a kazettás mennyezetet. Majd elsétáltunk az oktatóközpontba, ahol mi is festhettünk egy saját kazettát. Ezekre főleg növényi motívumokat kellett pingálni. Alkotás és teaszürcsölés közben beszélgettünk. Mindenki jól érezte magát.

Horváth Csenge, Petkó Panni, Szalma Lilien

2018.01.26-án a Szentendrei Barcsay Jenő Általános iskolában megrendezésre került a Barcsay nap. Minden osztály nagyon várta már, hogy alkothasson vagy kiránduljon. A 6. évfolyamból 14 gyermek festett a mi csoportunkban. Istók Bernadett művésznő volt segítségünkre ebben. Csendéleteket festettünk neves szentendrei művészek képeiből inspirálódva. Az ellentétek szembeállítására volt a fő témánk. Nagyon jól sikerültek a művek, a nap végén rendezett kiállításon mindenki láthatta az elkészült munkákat.

Belső Bori, Török Zsófi

Batuskáné Fejes Katalin művésznő jött hozzánk 2018.január 26-án az osztályunkba. Egy érdekes képet készítettünk, amelyen némi díszítéssel együtt előre elkészített gipsz arcképek szimbolizáltak minket. Felvitték a galériába és egy faragott székre helyezték, ahol meg lehet tekinteni. Ez az alkotás éveken át fogja díszíteni a könyvtárral szembeni falat.

Szalai Hanna, Szabó Samu, Balázs Sára

A mi osztályunkban Gályász Attila festőművész járt. Mesebeli állatokat festettünk. Egy krokodilfejű-skorpiófarkú-póktestű lényt pingáltunk a csapattal. A kedvencem egy cápamedúza nevű lény lett. A legaranyosabb egy zsiráfmacska volt. Mindenki műve nagyon tetszett.

Varga Szilvi

2018.01.26-án az osztályunk a művésztelepen járt. A programvezetőnkkel kollázst készítettünk. A képnek egy történetet kellett elmesélnie. A technika lényege: újságból képeket, fotókat lehetett kivágni és rá kellett ragasztani egy festett vagy előre elkészített háttérre. A képek autópályát és boltbelsőt ábrázoltak.

Lázár Ákos, Márton Ádám, Sztakó György

Végre itt a tél!

Síeltünk

Beavatlak titeket a síelés történetébe. A síléc eredetének a finnugor népek őshazáját tekintik, akik vándorlásaik során magukkal vitték Skandináviába. Régen sítalpakat használtak, hogy a mély hóban tudjanak vadászni és közlekedni. Több ezer év alatt alakult ki a mai síelés, ami mára egy népszerű téli sporttá vált, és sok millióan üzik, közülük tartozom én és az osztálytársam is.

Hosszas ceremónia mire mindent felvesszünk, mégis fázik a lábunk, mert nagyon hideg van és sűrűn havazik, sokszor sorba kell állni a felvonóknál, de szerintem megéri.

A síelés nehéz sport, viszont a havas táj és a lesiklás öröme hatalmas élményt jelent. Jó érzés, hogy a különböző pályákon le tudunk csúszni elég gyorsan és közben nem esünk el. Órákon keresztül kint vagyunk a szabadban, mozgunk, nagyon jó szórakozás.

Idén is elmentünk síelni az osztálytársammal, mint minden évben.

Gál Ambrus élményeit így foglalnám össze:

Hasítottunk, mint a szél,
Néhány esés belefér.
Átázott az összes ruhánk,
Akit láttál mind eltanyált.

A kaja jó volt, mint mindig,
Rántott hús és sok sült krumpli.
Nem volt sok fekete pálya,
Az én szívem bánatára.

Én viszont így éreztem ugyanezen a héten:

Sok volt a kabinos felvonó,
Ami nekem kényelmes és jó.
Nem volt rengeteg síelő,
Ennek oka a rossz idő

Szaltózni is megtanultam,
Bár egy kicsit szánalmasan.
Na, de nem volt annyira rossz
Mint, hogy mindig hal volt a koszt.

Petkó

Panni
5.b

Télen nagyon sokféle játék áll rendelkezésünkre, például a hóemberépítés és szánkózás.

Szánkózni csudajó, főleg, ha van egy szánhúzó kutyád. Hógolyócsatában nagyon nagy kacajok szállhatnak. Koresolyázás és jégen futás, jaj de jó! A patak befagyott, sétálnék rajta, ide a csúszkával, hógolyóval! Itt a tél, végtelen a hó, miért nem jössz ide? Ne maradj bent, vár a hó!

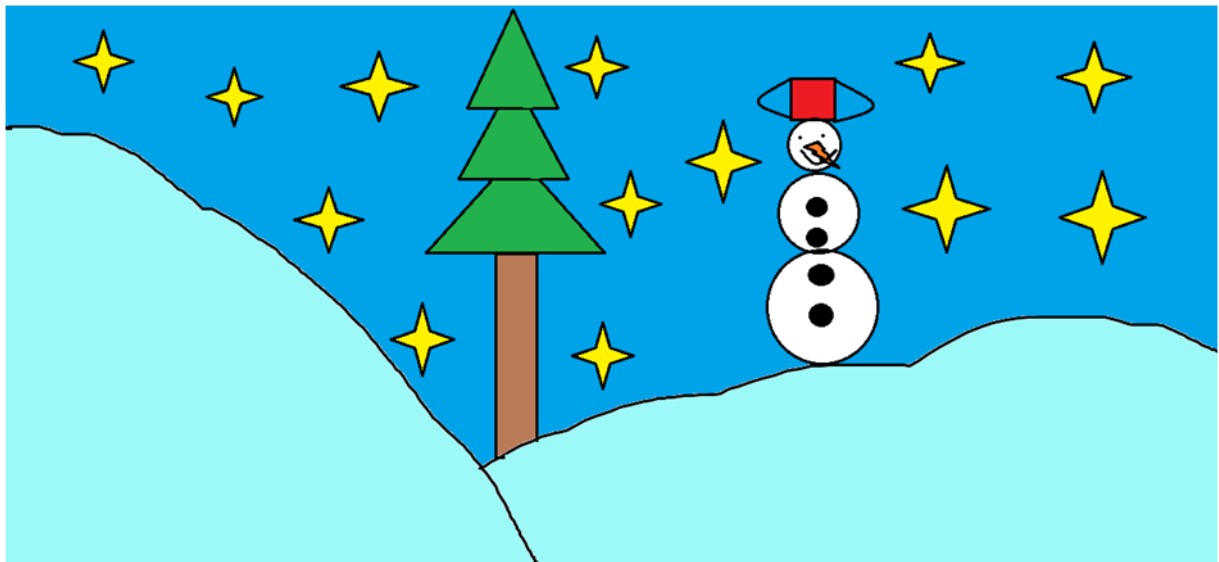
Ho-ho-ho-hó, jaj de jó!

Horváth Lili 4.b

Az osztály egy szép téli napon elment csúszkázni. Mindenhol csillogó hó pihent, gyönyörű látvány volt.

Egyszer csak megálltunk egy szép nagy dombnál, csodaszép volt, hóval borított. Mindenki elővette a csúszkáját, és csúszni kezdtünk. Aki nem hozott csúszkát, az hóembert épített. Szerintem nagyon jó buli volt. Remélem, máskor is megyünk.

Török Gyémánt 4.b

A láthatatlan kiállítás

A láthatatlan kiállítást egy gyönyörű szép tó melletti házban néztük meg. Először megbeszéltük azt, mit lehet és mit nem szabad csinálni. Miután ez megtörtént, be-mentünk a vaksötét szobába, ahol a kísérőnk elmondta, hogy mindig a jobb oldalon mozogjunk. Szavakkal mutatta be a helyszíneket. Először egy amerikai konyhában voltunk. Különböző tárgyakat tapogattunk ki, például televíziót, csapot, mikrót. Majd egy mosdóba értünk. Mindenféle hangok hallatszódtak sikítózásokból és a beszélgetésekből. Ezután egy zöldségeshez értünk, ott a különböző növényeket tapinthatunk meg. Ezután egy vadász házához értünk. Ott ágy, szőr, pad, lámpás, ami nem égett, és egyéb dolgok voltak. Ekkor egy erdőben lévő hídhöz értünk. Itt már a bal oldalt kellett követni. Szerintem nagyon szép lehetett ez a híd. Rajta szobrokat lehetett tapogatni. Az első például Atlasz volt, azután Hófehérke és a hét törpe következett meg még sokan mások. Ez után egy bárba értünk, ahol libasorban kellett menni, aztán leültünk egy fotelba egy picit megnyugodni, eközben lehetett ételt és italt vásárolni. Az volt nekem éppen a legviccesebb, hogy lyukas volt a zsebem, és a pénzem a bokámhoz csúszott, alig bírtam elővenni. Utoljára egy folyosóra érkeztünk, ott még a vezetőnk figyelmeztetett, hogy sokat pislogjunk, mikor kimegyünk a fényre.

Így tapasztalhattuk meg, hogy milyen lehet a vakok élete.

Lázár Ákos, Márton Ádám, Sztakó György 4.f

Színek

Ha a téli szürkeségben vidám dolgokra vágysz, játszd el a színekkel!

A legszebb szín a világon a zöld, mert a zöld jelenti a tavaszt, ami gyönyörű. A zöld a növények színe. Számomra ez a szín nagyon érdekes, mert sok árnyalatával találkozom vele az életben. (A szobám is ilyen színű.)

A legszebb szín a világon egy meleg szín, a piros. Nekem azért tetszenek a Nap színének árnyalatai, mert az emlékeztet az életadó égitesre. Szerintem a piros egy puha szín, és ki nem szereti a puha dolgokat?

A legszebb szín a világon a lazacszín. Ez a szín engem egy szép nyári napra emlékeztet. Szerintem benne van minden szín, ami a lányokra jellemző.

A legszebb szín a világon a magenta. Azért választottam ezt a színt, mert szeretem a lilát és a rózsaszínt. De a magenta különleges, ezért választottam ezt. Sok cuccom ebben a színben virít.

A legszebb szín a kék. A kék azért gyönyörű, mert az ég is ezt a színt viseli. Meg azért is, mert ez a kedvencem. Az osztályban több lánynak is ez a kedvenc színe.

A legszebb szín a világon a türkizkék. Azért a legszebb szín, mert a kék és a zöld keveréke. Ritkán az ég is ilyen színű. A vizek jelképe. Mert lehet zöld az ég, és lehet kék a fű...

A legszebb szín a világon a kék. Azért, mert kék az ég, és a szemem is. A legfontosabb ok, amiért ezt a színt választottam az, hogy késsel írom le ezt.

Az Izbégi Általános Iskola meseíró pályázatára készült Szele Viktória 8.d osztályos tanuló munkája, mellyel különdíjat nyert.

Angelika és az angyal

Egyszer volt, hol nem volt, volt egy távoli királyság az Óperencián is túl, úgy hívták Szentengócia.

Ott, egy csodálatos, gyémántfényes palotában élt a király feleségével és három lányával.

A királynét hosszú idő óta titkos betegség gyötörte, senki sem tudta megmondani, hogy mi lehet a baja. Mozogni nehezen vagy alig tudott, napjait ágyban vagy tolószékben ülve töltötte. Keresték is szüntelen a nyavalya okát. Messziföldről érkeztek az orvosok, tudósok és kuruzslók, de hiába, segíteni senki sem tudott. Legnagyobb lánya kutatóorvosnak állt, de a hosszú évek során folyamatosan kudarcot vallott a segítő gyógyszer megalkotásában. Középső lánya abban hitt, hogy a probléma édesanyja lelkében leledzik, így kitanulta a pszichológiát és a kinezológiát, ezzel próbálva segíteni a beteg asszonyon.

Terápiás csoportokba küldte, s a világ legjobb pszichológusait hívta a kastélyba, de az eredmény csak váratott magára. Szomorúan figyelte az eseményeket a legkisebb lány, Angelika is.

Tehetetlennek érezte magát a betegséggel szemben, ezért édesanyja ápolása mellett, nap mint nap buzgón imádkozott annak gyógyulásáért. Imáit, könyörgését meghallotta egy angyal, aki egy szép napon megsajnálta a lányt és családja szenvedését, s úgy döntött, segít nekik. Azon az éjszakán is könnyezve imádkozott Angelika, amikor kellemes, hárfára emlékeztető hangra lett figyelmes, és szobáját egyszer csak elárasztotta a fény. Hirtelen villanás, majd egy angyal teljes valójában ott állt előtte. A lány meghajolt. Az angyal hangja mélyen, lágyan muzsikált, amikor megszólalt:

- Régóta hallgatom imáid és könyörgésed. Úgy érzed, valóban van elég erőd és kitartásod ahhoz, hogy édesanyád gyógyulásáért bármit megtegyél?

Angelika térdre esett, s alázatosan azt válaszolta:

-Ó te gyönyörű, jóságos Angyal, mondd, mit kell tennem, és én azonnal cselekszem kérésed szerint, csak édesanyám gyógyulását láthassam!

Az angyal azonnal válaszolt:

-Nos, ha elég bátor vagy, s jó a szíved, akkor most ezt bebizonyíthatod. Ha sikerrel jársz, tiéd lehet a tudás vize. Ehhez három próbát kell kiállnod.

-Rendben, kérlek, mondd az elsőt - kérte azonnal Angelika.

-Meg kell válnod attól a dologtól, ami számodra a legkedvesebb. Add oda valakinek, akinek szeretetre van szüksége - mondta az angyal, és még mielőtt a kis királylány kérdezhetett volna, a csodás jelenség eltűnt. Csak törte, törte a fejét Angelika, vajon mi az a dolog, amit a világon a legjobban szeret. Minduntalan a kiskutyája képe tűnt fel elméjében. Sokáig tiltakozott a gondolat ellen, de végül fájó szívvel megfogta Mangót, a legkedvesebb pajtását, s álruhába öltözve, a kiskutyával a kezében a piactér felé vette az irányt. Ahogy szomorúan sétált a piacozók között, észrevett egy szomorú, magányos koldusfiút. Odalépett hozzá és rámosolygott. A legénynek azonnal felcsillant a szeme a kis eb láttán, ezért Angelika minden szeretetével átnyújtotta neki a csöppséget. Egy könnycsepp gördült le a koszos, maszatos arcon, a fiú hálásan nézett Angelikára, s finoman magához szorította Mangót. Látszott, örömet okozott neki, hogy övé lehet az ebecske. A királykisasszony napokig szomorkodott, nem evett, alig aludt, hiányzott neki a kiskutyája. Erőt csupán a koldus hálás tekintetének emléke adott számára. Teltek-múltak a nappalok és az éjszakák. Amikor már nem is gondolta volna, Angelika szobájában újra megjelent az angyal. Nagyon megdicsérlek - szólalt meg meleg hangon - ez igazán nemes és önzetlen cselekedet volt tőled, sikeresen kiálltad az első próbát.

- Köszönöm - válaszolta a királylány, és reménnyel teli szívvel várta a következő próbatételt. Az angyal azonnal el is kezdte:

- Édesapád, a nagyhatalmú király több országgal is háborúban áll.

A feladatod az, hogy akadályozz meg egy háborút!

Angelika rettenetesen kétségbeesett, mivel tudta, apja nem hallgat senkire, s rendkívül ádáz harcot folytat minden ellenségével. Sokáig törte a fejét, míg nem pár nap múlva, az esti imádság közben, isteni szikraként, remek ötlete támadt. Felkereste édesapja legrafináltabb hadvezérét, akivel szövetkezett, s olyan tervet eszelt ki, amelyre tudta, a király sem mondhat nemet. A lány tanácsait követve, a parancsnok meggyőzte az uralkodót arról, hogyha Pomágóciával békét köt és közös kereskedelemben kezd, azzal birodalmában tízszeresére növekszik a gazdaság. A király meghallgatta és megértette az érveket. Visszavonta csapatait az ellenséges területről, ahova azonnal be is költözött a béke. Így a kis királylány a második próbát is teljesítette.

Újra teltek-múltak a nappalok és az éjszakák. Angelika nem vesztette el reményét és hitét, nem szűnt meg imádkozni, kitartó volt. Tudta azt is, hogy az angyaloknál nem létezik az a fogalom, hogy idő, s mindennek a megfelelő pillanatban meglesz az ideje. Állhatatosságát végül siker koronázta. Az angyal ismét megjelent, újra megdicsérte, és szeretettel teli hangon elmondta a lánynak a harmadik feladatot. A királykisasszonynak sárkányfogot kellett szereznie. Angelika megdöbbsen, hiszen eddig csak a mesékben hallott a sárkányokról, azt sem tudta merre induljon, kihez forduljon. Napokon át gondolkozott, míg nem egy szomorú estén egy könyv akadt a kezébe, mely a hullókról szólt, Ahogy kíváncsian lapozgatott, meglátott egy képet, mely egy különös gyíkot ábrázolt. A legmegdöbbsentőbb az volt számára, mikor észrevette az állat nevét. Nem volt más, mint Tháiföldi Sárkány.

Megbabonázva nézte a képet, és azonnal tudta, mit kell tennie. Elutazott hát a híres tháiföldi állatkertbe, és ott megkereste az állatorvost. Elmesélte történetét, mely a doktorban nagy együttérzést keltett, így nem teketóriázott, hanem azonnal megszerezte neki a gyík egyik fogát. A királylány határtalanul boldog volt, és rögvést elindult haza. A kastélyban azonban rossz hírek fogadták. Míg távol volt, édesanyja állapota jelentősen romlott. Noha tudta, hogy az angyalt nem lehet sürgetni, mégis megpróbálta. Ezúttal nem a szobájában imádkozott, hanem a kastély ősi kápolnájában. Három nap és három éjjel mormolta szeretettel és reménnyel az imáit, nem is evett, nem is ivott. Már teljesen kimerült, de nem törődött a fájdalmával. És ekkor megjelent a fény, és vele az angyal.

-Jó királykisasszony, kiálltad a három próbát, sőt annál többet is. Bizonyságot tettél hű szívedről, kitartásodról, önfeláldozásodról és szeretetedről. Elhoztam hát neked a tudás vizét. Itt a kis üvegcsé, de vigyázz, egy korttyal kell meginni!

Angelikának sem kellett több, hálásan megköszönte az angyalnak a fiolát, majd egy hörpintéssel megitta a tartalmát. Ahogy az édes ízű nedű csorgott le a torkán, azonnal érezte, hogy erőteljes világosság gyúl benne. Be is csukta a szemét, hogy még jobban érezze a benne gyúló fényt, s ekkor egy tégely jelent meg előtte. Azonnal kinyitotta a szemét, tudta, hogy a kis dobozkat már látta valahol. Azonnal az édesanyja hálószobájába szaladt, s nem is kellett sokáig kutakodnia, szinte világított a polcon a keresett doboz. Felnyitotta, s ujjai között szétmorzsolva a lágy anyagot, furcsa gondolatok kezdtek felbredni benne. Képeket és magyarázatokat látott. És akkor megértette: édesanyja évek óta testápolónak használta ezt a rózsakencét, melyet nővére küldött neki rendszeresen, mint különleges ajándékot. Minden világos lett Angelika számára. A királynőt módszeresen mérgezték már hosszú ideje, abban a reményben, hogy helyét a halála napja után egy évvel nővére vehesse át!

Angelika boldog volt, hogy megoldotta a rejtélyt, s ahogy édesanyja abbahagyta a krém használatát, napról napra, hétről hétre egyre jobban, s jobban lett, A palotába visszaköltözött a vidámság és a boldogság.

Egy dolog emésztette csupán a királykisasszonyt. Hiányzott neki az ő drága kiskutyája, Mangó. Remélte, hogy talán még egyszer láthatja őt, ezért úgy döntött, hogy elsétál a piacra. Ám a koldusfiút sehol sem találta. Kérdezte az árusokat, kérdezte a bazárosokat, de

senki nem ismerte a szegénylegényt, A királykisasszony szomorúan hazaindult. Ekkor megállt mellette egy gyönyörű, ébenfekete ló, rajta egy jóképű királyfival, a karjában Mangóval. Angelika azonnal felismerte a fiúban az angyalt, és szíve rögtön szerelemre lobbant. A királyfi neve David volt és Pomágócia királyának volt a legkisebb fia. Azonnal meghívta palotájába a leányt, bemutatva szüleinek és megkérte a kezét.

Világraszóló lakodalmat csaptak, és talán még ma is boldogan élnek, ha meg nem haltak.

Suliröpi

2018. február 25-én került megrendezésre a Suliröpi Bajnokság a Móricz Zsigmond Gimnáziumban.

Reggel 9-től 15,30-ig tartott. A mini csapatokban (4-5-6. évfolyam) a Református Gimnázium, Rákóczi Gimnázium, a leányfalusi, izbégi általános iskola és a Barcsay küzdött meg, a nagyoknál (6-7-8. évfolyam) a Ferences Gimnázium, Református Gimnázium, Kalász Suli, a leányfalusi iskola, valamint a Rákóczi Gimnázium és a Barcsay mérte össze tudását.

A bajnokságon körmérkőzés volt, mindenki játszott mindenkivel.

Számunkra a Református Gimnázium csapatát volt a legnehezebb legyőzni, mert összezokott, keményen edző csapat. Az első fordulóban még döntetlen volt az állás, de megnyertük ellenük a meccset.

Mindenki kapott jutalmul egy suliröpis pólót és egy oklevelet. A csapatok edzői megnevezték a legjobb játékosukat, aki édességet kapott ajándékba.

Nálunk ő Szalai Hanna volt.

A Barcsay csapat tagjai: Belső Bori, Engin Jázmin, Engin Kármén, Engin Lilien, Ferencsik Zsombor, Figder Máté, Horváth Csenge, Manton Benjamin, Manton Marcell, Orbán Dalma, Szalai Hanna, Szarka Vivien, Traumi Zia, Tűzkő Bora.

Ez volt az idén a legjobb versenyünk, hiszen megnyertük.

Horváth Csenge

Szalai Hanna

Levél a barátságról

Nehéz azt eldönteni, hogy ki is az igazi barát.
Aki valóban az, mindig segít, vigasztal, támogat és bízik benned. Az nem barát,
aki olyat mond a hátad mögött, ami nem igaz.
Legyél mindig, kedves, segítőkész, figyelmes és türelmes a többiekkel! El kell
nyerni a bizalmat.

Ne mondj másra sértő dolgokat, hiszen neked is rosszul esne fordított esetben!
Hallgasd meg a barátod, és támogasd!
Hagyd másokkal is barátkozni!
Állj ki magadért és a barátaidért!
Ne érdekből barátkozz valakivel!

Ha nem érzed jól magad a társaidd között, kezdj másokkal barátkozni! Ha bántott
valaki, szólj az osztályfőnöködnek vagy a szüleidnek!
Hosszú idő megtalálni az igazi barátokat, akik mindig melletted vannak, meghall-
gatnak, segítenek és megvigasztalnak.
Ha megtaláltad őket, vigyázz rájuk és a barátságára!

